

søg paa at formaae Regjeringen dertil, nemlig ved Adressen, og det blev udtryffeligt udtalt, at det var i Forbindelse med og ved Siden af Adressen, at man fremkom med Rigsretsactionen for det Tilfælde, at det Fredsbanner, man i Adressen reiste, ikke skulde blive modtaget af Regjeringen, og det blev paa det Bestemteste udtalt, navnlig af dem, der stærkest havde udtalt sig for en Rigsretsaction, at, dersom det daværende Ministerium gik ind paa de Fordringer, som man havde opstillet i Adressen, vilde man lade Actionen falde, saa vilde man understøtte ethvert Ministerium, selv det daværende. Nu ere, eller maae idetmindste de Banskfeligheder, som Frdn. af 26de Juli f. A. lagde i Veien for den constitutionelle Udvikling, — og det er jo det, der var Hovedsagen — ansees for at være sferkede, og den Regjering, som havde givet Frdn. af 26de Juli, og som erklærede, at den ikke vilde vige bort derfra, den er dømt. Det er allerede tidligere blevet udtalt her, men det kan ikke ofte nok gjentages: Dømmen er falden den 1ste December og stadfæstet den 3die December f. A., det er en politisk Dom over det daværende Ministeriums politiske Handlinger, og det er Hovedsagen. Det afgaaede Ministerium er dømt, det er sferket, og det har derved lidt sin Straf; det er derved gjort uskadeligt (Nei!); og derved er samtidigt Forordningen af 26de Juli gjort uskadelig (Nei!). Det nye Ministerium har i sit Program erklæret at ville gennemføre det, som den danske Rigsdag i sin Adresse har erklæret at ville være tilfreds med; det nærværende Ministerium er gaaet ud fra Frdn. af 26de Juli som noget Givet, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) før udtrykte sig, og har erklæret, at det vil gennemføre den i denne Forordning til sigtede Ordning for Fællesanliggenderne paa en Maade, som stemmer med Rigsdagens Fordringer og det danske Folks Ret. Jeg tror ikke, at der i denne Sal er Nogen, som betvivler, at det er det nærværende Ministeriums alvorlige Villie at gennemføre dette Program, og jeg veed heller ikke, at der er nogen som helst Grund til at tvivle paa, at det skulde kunne gennemføres det. — Jeg har ikke

seet, ikke sporet noget Tegn, som kunde tyde paa noget Saadant, men, naar der ikke kan være nogen Tvivl om, at Ministeriet kan og vil gennemføre sit Program, uagtet Forordningen af 26de Juli bestaaer, saa er der ikke længere i Forordningen af 26de Juli nogen Anledning til at fremme Rigsretsactionen, fordi den ikke længere kan lægge Hindringer i Veien for det, der er Hovedformaalet, nemlig den constitutionelle Udvikling. Men er der ikke nogen paaatrængende Nødvendighed og Opfordring dertil, saa troer jeg, at det vilde være høist urigtigt, dersom man vilde gribe til et saadant Skridt. Det er allerede af flere ærede Medlemmer blevet udtalt, at det dog i ethvert Fald kunde være tvivlsomt, hvad Udsald en saadan Actionsordre kunde faae, men, efterat der ved de foregaaede Valg er faldet en aldeles fuldstændig og bestemt Dom over vedkommende Ministeriums politiske Handlinger med Hensyn til Forordningen af 26de Juli, saa forekommer det mig, at det vilde være høist urigtigt, om man vilde udsætte sig for, at denne Dom paa nogen Maade skulde blive svækket derved, at den juridiske Dom faldt anderledes ud. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) yttrede ogsaa, om jeg ikke misforstod ham, at han vilde være tilbøielig til at udsætte denne Sag eller stille den i Bero, dersom han kunde antage, at den vilde lægge Banskfeligheder i Veien for Regjeringen ved Gjennemførelsen af den paaatankte Fællesforfatning, idet han meente, at i saa Fald maatte Ansvaret for, at Sagen blev stillet i Bero, ogsaa falde paa Regjeringen. Det forekommer mig, at det ikke vilde være i fuldkommen Overensstemmelse med Thingets Værdighed, at gjøre denne Sags Fremme afhængig af Regjeringens Erklæring; thi, dersom Thinget selv indseer, og det forekommer mig ikke vanskeligt at indsee, at en Action under alle Omstændigheder vilde lægge Banskfeligheder i Veien for Regjeringen, forsaavidt den alene skulde vedrøre Forordningen af 26de Juli, det Udgangspunkt, som Regjeringen har troet at maatte vælge, saa forekommer det mig, at man, uden at spørge Ministeriet, om det vil sige Ja eller Nei, maa